V. Iasinschi
C. Amita Vindel 27
Madrid - Aravaca

20 februarie 1973

Iubite Domnule Halmaghi,

Stau cu scrisorile matale înfața mea, acelea din Ianuarie 2, 1973 și din februarie 7, 1973.
Despre problema ce-o pui mata în prima scrisoare ca și solicitarea unui articol pentru Drum în amintirea prietenului meu, Vasile Posteucă, în cea de a doua nu se poate elucida într'o simplă scrisoare și nici chiar în una mai completă.
Așa cum abordezi cazul dlui H. Sima, poți avea dreptate mata personal și ceți judeca la fel; dar acest criteriu nu-l puteți impune celorlalți legionari, așa cum rezultă din Testamentul politic al defunctului Vasile Posteucă. Asupra acestuia, dă-mi voe, ca eu să am rezerve și părerea mea.
Cazul unității în Mișcarea Legionară nu se rezolvă cu furca, cum ai încărca un car cu fân, nici cum ai preda o turmă de animale unui păstor ce l'ai crede mai bun decât alții.
Ți-am mărturisit, că nu sunt de acord și n'am fost niciodată cu felul de acțiune și de ponegrire folosit de dl. Ș. I. Fleșeru dar nici cu acela întrebuințat de de Horia Sima în articolul său "Un an dela moartea lui Ilie Gârneață" în care terfelește memoria unui mort, ce este unul din întemeietorii L. A. M, în frunte cu Capitanul. Socotind capacitatea intelectuală a unuia și a celuilalt, nu-i nici o deosebire nici în fond, nici în formă
De aceea, eu m'am fost adresat lui Vasile Posteucă la 25.7.72 printr'o scrisoare că, direct sau indirect, poate face un serviciu dlui H. Sima dându-i sfatul să slăbească cu batjocura ce pe vremuri a folosit'o părintele Ștefan Palaghiță în cartea "Garda de fer". contra lui.
N'am fost adeptul acestui limbaj și-al mistificării adevărului, (noi suntem o mișcare spirituală, o revoluție a sufletului omenesc), ce astăzi le pune în practică doctorul Al. Ronnett, afirmând că singura greșală a lui H. Sima este că nu ne-a împușcat pe toți legionarii comandanți (bine înțeles pe legionarii comandanți ridicați în grad de Căpitan)
Îmi ceri un articol pentru Drum în memoria prietenului meu Vasile Posteucă, Bucuros! Cum nu ți l-aș trimite?! Il am gata, dar nu ți-l mai <u>pot trimite</u> nici la Drum și nicăieri.
Căci unul din acei, cari îți sunt oferiți matale prin Testament ca ajutor decătre proprietarul revistei, în speță dl. Ilie Rădulescu, ~~acel~~, care doarme la capul vitelui de ani cu C. I. C., ne-a batjocorit aici în Madrid și la Chicago calificându-ne
proști și măgari și aruncând contra noastră cuvinte ordinare

fie către unul sau altul, fie la toți în mod global, pentru că nu suntem cu dl H. Sima.
Asta nu se poate, chiar dacă dl H. Sima ar înlesni o unire, trăgând consecința greșelilor sale, ce nu o una, conform legilor legionare, dacă acestea mai au un rost, mai sunt valabile și n'au fost aruncate peste bord.
Milioanele de dolari ale lui dr Ronnett Al. nu pot înlocui caracterul M. Legionare, spiritul și menirea ei.
În concluzie, afla că Mișcarea Legionară a mai fost supusă unei injoncțiuni pe timpul războiului de către germani, pe când ne găseam cu domiciliu forțat la Berkenbrück; mi se cerea acelor, cari ne găseam acolo ca dl H. Sima să se retragă dela conducere, pe care o o ia[n] ea. Atunci m'am sculat și pe un ton ridicat, nu numai c'am refuzat o asemenea propunere, dar le-am interzis să se amestece ei (nemții) dela 2-3 servicii dela Berlin în problema noastră internă.
Acelaș lucru ți-l afirm și astăzi matale indirect: Nici o autoritate a unei Țări n'are ce căuta în treburile noastre interne.
Noi n'am dat jertfă cu miile de legionari, ca să acceptăm imixtiunea și intervenția fie a unui stat mare sau a unuia mic în necazurile familiei noastre.
Și pe linia gândurilor mele, pot merge departe, dar nu știu cu ce folos și atunci mă opresc aici, în speranța că ne mai putem întâlni.
Cu direcția revistei Omul cu o menire înaltă. Fie ca Dumnezeu să-ți lumineze calea către mântuirea Neamului și închegarea Pământului Românesc.

Cu cele mai frumoase salutări și
Cu Traiasca Legiunea și Căpitanul

[signature]